

АНАЛІЗ СИСТЕМИ ПОВОДЖЕННЯ З ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ: УКРАЇНСЬКИЙ ДОСВІД

О. В. ДИМЧЕНКО, д-р екон. наук, проф.

В. М. ПРАСОЛ, доц.

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

dymchenkoov@gmail.com , prasol-2001@mail.ru

Вивезення сміття було і залишається однією із найактуальніших комунальних проблем сьогодення. Зростання чисельності населення, швидка індустріалізація та зростання ринків у всіх країнах призводять до неминучого збільшення кількості побутових відходів, які генеруються. Однак більшість розвинених європейських держав здатні захистити навколишнє середовище та досить ефективно впроваджувати сучасні технології переробки та утилізації ТПВ задля забезпечення нормальної життєдіяльності населення, охорони довкілля та ресурсозбереження. Незважаючи на досягнуті очевидні позитивні результати, державні та місцеві органи влади у цих країнах вживають додаткових зусиль для розвитку конкурентних ринків постачальників послуг та створення привабливого бізнес-середовища для інвесторів.

У той час як деякі європейські країни планують через 5-7 років повністю припинити захоронення ТПВ на полігонах, більшість українських населених пунктів продовжують інтенсивно використовувати існуючі звалища, технічний стан яких у багатьох регіонах не відповідає встановленим технічним вимогам. Відсутність необхідних коштів у бюджетах усіх рівнів, непривабливий для інвесторів бізнес-клімат в Україні, політична нестабільність, бездіяльність деяких місцевих органів влади і населення, а також суперечки щодо земельних питань на місцевому рівні протягом останніх 11 років змушують Україну продовжувати будівництво нових полігонів замість розробки та впровадження сучасної системи управління ТПВ та потужностями щодо їх переробки та утилізації.

Низька інноваційно-інвестиційна активність суб'єктів господарювання у сфері поводження з ТПВ виражається у повільних темпах упровадження роздільного збирання побутових відходів, сортування, енергетичної утилізації тощо. Грамотне просування та впровадження системи роздільного збирання ТПВ в житловому секторі населених пунктів, створення і розвиток технологічних ланцюжків через комунальні або приватні підприємства дозволить скоротити обсяг ТПВ, які щодня вивозяться на місцеві полігони/сміттєзвалища, на 25-30 % [1]. Ця діяльність потребує володіння професійними знаннями і компетентних дій органів місцевої влади, а також залучення (шляхом проведення просвітницьких кампаній та економічної мотивації) і співпраці з населенням, яке мешкає у багатоквартирних будинках, організованих в об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (далі –

ОСББ), та власників приватних будинків котеджного типу. Україна знаходиться на шляху до євроінтеграції, а тому повинна орієнтуватися на нормативно-правові акти Європейського Союзу з питання поводження з відходами.

Таким чином, існуюча в Україні практика поводження з твердими побутовими відходами не забезпечує захист населення і навколишнього природного середовища від їх шкідливого впливу. Ця ситуація характерна нині практично для усіх населених пунктів України і становить загальнодержавну проблему, необхідність вирішення якої відповідає основним принципам державної політики у сфері поводження з відходами, сформульованим у Законі України «Про відходи»[2] щодо забезпечення нормальної життєдіяльності населення, належного рівня санітарного очищення населених пунктів, охорони довкілля та ресурсозбереження.

Список використаних джерел:

1. Щербо А. П. Гігієнічні питання знешкодження побутових відходів / А. П. Щербо // Праці XXIII наукової конференції «Хлопінські читання». – Львів: Видання ін-та удосконалення лікарів імені С. М. Кирова, 2009. – С. 25.
2. Закон України «Про відходи» від 05.03.1998 р. № 187/98-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/187/98-%D0%B2%D1%80>

ГОТЕЛЬНА ІНДУСТРІЯ ЯК ПЕРСПЕКТИВНА ГАЛУЗЬ ЕКОНОМІКИ

В. В. ВЕЛИЧКО, канд. екон. наук, доц.

А. С. СТЕЦЮРА, магістрант

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова,

61002, Україна, Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

si_alono4ka@mail.ru, nika.velni@mail.ru

За сучасних умов господарювання готелі під постійним конкурентним пресингом, тому повсякчас постає питання виживання та їх розвитку. Ринкові умови господарювання вимагають підтримки високого рівня конкурентоспроможності – однієї із головних складових успіху підприємства на внутрішніх і міжнародних ринках.

Актуальність теми обумовлена низькою конкурентоспроможністю готельних підприємств підприємств, кількість яких постійно зростає та витісняє більшість «старих» на задній план.

Конкурентоспроможність є однією з основних категорій, що широко використовується в теорії та практиці економічних наук, багатоаспектним поняттям, що в перекладі з латинської мови означає «суперництво, боротьба за досягнення найкращих результатів». Основою розуміння сутності поняття конкурентоспроможності підприємства є дослідження М. Портера, який оприлюднив теорію конкурентної переваги, згідно з якою